

uaftet Antallet af Ammepladserne ikke vil blive forøget. Ifølge en derover foretaget Beregning maa der til Forstærkelse af Opsynet, til Brændsel, Belysning, Skatter, Assurance, Bygningernes Vedligeholdelse m. m. antages at ville medgaa omtrent 3,000 Kr. om Aaret mere under de ny Forhold, end disse Fornødenheder udkræve under de nu bestaaende Forhold. Der maa saaledes gjøres Regning paa, at naar Stiftelsen skal opføre den ny Bygning for sine egne Kapitaler, og Meiestiftelsen skal bestyres paa en efter Nutidens Opfattelse forsvaerlig Maade, vil den behøve en forøget Indtægt af 6,000 Kr. aarlig.

Dette Beløb vil Stiftelsen ikke kunne tilveiebringe ved sine egne Midler. Stiftelsens aarlige Udgifter udgjøre nu omtrent 125,000 Kr.; heraf modtager den i Tilskud af Stat og Kommune omtrent 65,000 Kr.; Resten dækkes ved dens egne Indtægter. Nu viser vel det sidste Aars Regnskab et Overskud af omtrent 3,000 Kr., men, som Direktionen allerede tidligere har bemærket for Ministeriet, er dette Overskud kun tilveiebragt ved, at de forhøiede Alimenterationspenge, der fastsattes ved Kgl. Resol. af 8de Juli 1874, ere tagne til Indtægt, medens den tilsvarende Forhøielse i Udgiften først i senere Aar vil blive ret følelig. Overskuddet af den herfra flydende Indtægt over den tilsvarende Udgift er altsaa kun at betragte som et Depositum, der i de følgende Aar atter maa udbetales, og derfor nu staar som en Gjæld for Stiftelsen. Efter den foretagne Opgjørelse har Indtægten af Alimenterationspengene i Finantsaaret 1875—76 udgjort 19,000 Kr., Udgiften til Opsyningshjælp for de udsatte Børn noget over 10,000. Forskjellen er altsaa c. 9,000 Kr., og naar herfra drages Aarets Overskud, 3,000 Kr., udkommer det Resultat, at Stiftelsen allerede nu har en Underbalance af omtrent 6,000 Kr. aarlig. Som Følge heraf vil det blive nødvendigt at søge Stiftelsens Indtægter forøgede med i det Hele 12,000 Kr. aarlig. I denne Anledning bør da Tanken først henledes paa, om ikke de fra Stiftelsens egne Midler og Indretninger flydende Indtægter kunde modtage en saadan Forhøielse, at Stiftelsen ikke vilde behøve et større Tilskud fra Stat eller Kommune, end den nu allerede har. Men den stigende Pris paa alle Livsfornødenheder og Nødvendigheden af at forhøie Opsyningslønnen har allerede nødsaget Direktionen til for knap 2 Aar siden at foretage de i den nævnte Retning fornødne Skridt, og som Følge heraf ere ikke alene Alimenterationspengene bleven forhøiede, men der er ogsaa indtraadt en betydelig Forhøielse baade i Vederlaget for de Barnefoster, der ligge i Stiftelsen for Betaling, og i den Godtgjørelse, der ydes for Værestøttenes Ophold og Kost, ligesom Renten af Stiftelsens Kapitaler er bleven forhøiet fra 4 til 4½ pCt.

Videre skjønner Direktionen ikke, at man for Diebliffet kan gaa med Hensyn til en Forøgelse af Stiftelsens egne Indtægter, og da disse Forhøielser allerede ere traadte i Virksomhed inden det sidst afsluttede Regnskabsaar, maa den Underbalance, som desuagtet har fundet Sted, og ligeledes i de følgende Aar kan ventes at finde Sted, paa anden Maade søges dækket, og man skjønner da ikke, at der er anden Udvei end at ty til Stat eller Kommune med Begjæring om en Forhøielse i deres Bidrag.

Paa dette Punkt indtræder da Nødvendigheden for at kunne besvare Spørgsmaalet om, hvorvidt de Bidrag, der hidtil ere ydede af Stat og Kommune, staa i et passende Forhold til hinanden, og da Direktionen ved Ministeriets Skrivelse af 6te Januar d. A. er opfordret til at udtale sig derover, skal den, uaftet det maa erkendes, at den, som Direktion for en særlig Stiftelse, mangler den fornødne Kompetence til at afgjøre et Spørgsmaal, der neppe kan løses fuldstændigt uden Hensyn til almindelige Betragtninger over Statens Forhold til Kommunerne, som Direktionen ikke er kaldet til at anstille, under Hensyn til nysnævnte Opfordring meddele Ministeriet de Resultater, hvortil den, efter at betydelige Forarbejder ere foretagne, ved en omhyggelig Overveielse af Forholdene er kommen.

Den Kgl. Fødsels- og Meiestiftelse bestaar saavel ifølge de den stillede Opgavers Natur, som ifølge sin historiske Oprindelse af 2 Dele, Fødselsstiftelsen og Meiestiftelsen, der begge allerede ere oprettede til forskjellige Tidspunkter i den sidste Halvdel af forrige Aarhundrede, men ifølge Kgl. Resolution af 18de Mai 1804 bleve forenede til een Stiftelse under een Direktion.

Fødselsstiftelsens Opgave er fornemmelig en dobbelt, nemlig dels den at være en praktisk Skole for Jordemødre og Fødselshjælpere, dels den at yde ugifte Fruentimmer, som skulle føde, et sikkert Tilflugtssted, og saaledes forebygge eller formindse de tidligere saa sædvanlige Barnefødsler i Dølgmaal og Udsættelse af nyfødte Børn. I begge Henseender har Stiftelsen fra Begyndelsen af opfyldt, og opfylder endnu sin Hensigt. Men Direktionen skjønner ikke, at der til Opnaaelse af disse Formaal kan lægges nogen særlig Byrde paa Kjøbenhavn, der hverken med Hensyn til Jordemødres eller Fødselshjælperes Oplærelse nyder noget som helst Privilegium paa Fødselsstiftelsen, og om det end maa anerkendes, at den Formindstelse i ovennævnte Forbrydelsers Hyppighed, som ved Stiftelsen er bragt tilveie, fornemmelig har viist sig i Kjøbenhavn,